

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

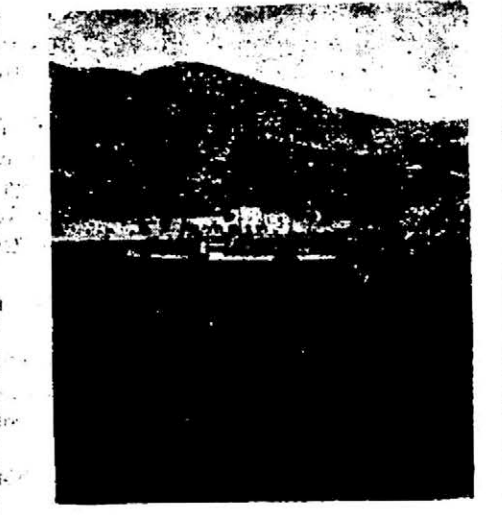
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΜΕΤΩΣ 3 (ΠΑΡΟΔΟΣ: ΔΟΞΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) ΑΘΗΝΑΙΕΞ ΗΜΕΡΑΣ ΜΕΤΑ ΕΠΤΑΕΤΗ ΑΠΟΥΣΙΑΝ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ
ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ-ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ-ΣΚΙΤΣΑ-Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ - ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΜΕΝΟΥ

Κι' αν ο καιρός, περνώντας, λειψαμάτης, ρίχνει σε σκόνη χθεσινά παλτία και πέρνει τη χαρά, όπως λέει ο ποιητής, όμως από τη σκέψη του ξεπτεμένου καμμία δύναμις δεν είν' ικανή να οδύση τη γλυκιά θύμηση της πατρίδας του.

Ο τόπος, που γιά πρώτη φορά κινεί αντίκρουση τον ήλιο, που δέχτηκε τα χείματα της μάνας του, που κρατεί τα κόκκαλα των δικών μας που πέθαναν, σέρνει πάντα, όπου και αν πάμε, όπως κι αν ζούμε, σκόδα τη σκέψη μας και η νοσταλγία του χωριού μας πάντα στις ψυχές μας τα βράδια... Α! αυτός ο πόθος του να ξαναγυρίσουμε στους αγαπημένους τόπους που μεγαλώσαμε, τι εστιμωτικό του είναι...

Ο πόθος αυτός μ' έκανε και μένα, ύστερα από επτά ολόκληρων χρόνων ξενιτιά, να ξαναγυρίσω στην αγαπημένη πατρίδα, που αν ή σκληρή ανάγκη δε με κρατούσε μακριά ήθελα να ζήσω γιά πάντα.

Α! με πόση χαρά μπήκα στο πλοίο που

θα μ' έφερν' εκεί και με πόση συγκίνησις πάτησα το πόδι μου στ' αγαπημένο κανάλι-θώρον χώρα.

Υστερ' από επτά χρόνων άπουσία, πόσο διαφορετικά βρήκα τα πράγματα και με πόση χαρά παρατήρησα τας προόδους που είχαν συγκεντρώσει σε τόσο λίγο, πρόσθετος που να κάνουν να σκεπτόμενοι πόσο πετυχημένοι και πόσο πω πολύ προοδευμένοι οι πολιτικοί δε ήταν οι κάτοικοι του μικρού μας νησιού αν είχαν συγκόρητη συγκοινωνία, αν οι πολιτικοί μας δεν την είχαν ΣΕΧΑΣΕΙ τόσο πολύ.

Αλήθεια αυτή η εγκατάλειψη του νησιού μας από το Κράτος πόσο καταντών γίνεται με την πρώτη ματιά απ' τον επισκέπτη!

Έχει κανείς τόσα πολλά να γράφει σχετικά και υπόσχομαι πως πολύ σύντομα θ' απολογηθώ επί του προκειμένου. Προς να παρὸν ἀρκούμεν ν' αναφέρω μόνον τὸν δρόμον που συνδέει τὸ Νησί μας ἄπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἱερου.

Η λέξις ἀδιόδωτος δὲν ἔχει νὰ δώσῃ τὸ χαρακτηρισμὸν καὶ θεωροῦμαι: ὁ τῆς βουλεύτης μας κ. Τσιτσάνης δὲν ἠρνήθη νὰ ἐγκρίψῃ μὴ πῶτος πρὸς ἀναρρόστωσιν του, ἔνθ' ὁ κ. Στάης ἐπέτρεψε τὴν ὁλὴν κατασκευὴν.

Ομολογῶ δὲ διερχόμενος τὸ δρόμον αὐτό, γιὰ νὰ φθάσω στὰ Φάρτια ἠρῶνθῃσα ἀπὸ τροπῆς γιὰ λογαριασμὸν τοῦ ὅς ἔχω πολιτικὸν μᾶς.

Μὰ γρήγορα ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ πέρασε, καθὼς μπαίνοντας στὴν μεγάλη τοῦ χωριοῦ μας πλατεία ἀνέκυρσε ὑστερ' ἀπὸ τὸν ὅσον χρόνον τὸν ἀγαπημένο μου πατέρα. Με πόση λαχτάρα φίλησα τὸ χερί του καὶ με πόση στοργὴ μὲ «οἰσέ» βαρύνοντας ἀπὸ χαρὰ στὸ πατρικὸν τοῦ στήθος.

Καὶ σὺν μὲ τὰ πόδια φτερωμένα ἀπ' τὴν ἡρᾶ φτάσαμε στὸ σπῖτι πάλιν γλυκιά εὐχὴ τὸ ὁρῶμεν στὴν μάνας τὴν ἀγκαλιά καὶ ἡ καρδιά τῆς σπασταρῶσε ἀπ' ἀγάπην. Τὴν πὺν τρανὴ καὶ πρὸ ὅλης τῆς δειᾶς μὴτρικῆς ἀγάπης, ποὺ εἶναι τὸ ἀγιώτερον αἰσθητικὸν ἐν τούτῃ τῇ γῇ.

Αὐτὸ τὸ μικρὸ ἀγαπημένον μου χωριὸ ποῖς αἰσθητικὴς συνανήσεις μοῦ φέγγει μὴ καὶ ποῖς ἀδύνατος ὀλῆσει. Σὺ τόσο ἡλὴ διδομένη ἀπουσία πόσις σιμωρεῖται. Περαιτέρω πᾶς ὁ γέρο παπποῦς πὺς σὺ γονατὸν τὸν τόσε φορὲς μὲ λίκνισα, καὶ ἡ γυμνὰ λαλὰ χαροκαμένη, προστάτης τὸν παῖδον τῆς τῶν παιδιῶν, αὐτὴ πὺς σὺ πᾶς διαιτῆς ἀνακούφισι στὰ γεραιά τῆς γονατῆς ναυρη.

— Πέθανε κ' ἡ θεὰ, καὶ ἡ ἐξιδάελφισον γυνὴ μου καὶ τὰ ξαδέρφια σου νῦν παῖδι μου τῶρα. Μὰ ὁ μαγεμένο τὸ σπῖτι καὶ τὸς, κῆταξέ το.

Βοήκωσαν τὰ μάτια μου στὰ λόγια τῆς μητρίδας κλειστὸ, βοῦδὸ, τῆς θεᾶς τὸ σπῖτι, στὸ κέντρο τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ.

— Τὶ ἀδίκως ἀλήθεια ποῖν' ὁ χάρος κάποτε;

Στὰ ὁρῶμα προστάτης δίνει ὁσίνους πὺς πρῶτον προτάσις δέχεται.

Πρὸς τὴν τὰ λόγια ὅμως; Ἡ Μοῖρα δὲ μὴν πάντα ὅλον μας κυβερνεῖται. Στὸ δέχεται τῆς ταπεινὰ ἀς κλῖνωμεν τὸ κεφάλι δίο. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ διασχεδίσουμε τὴν πῖρα μας.

Οἱ καλοὶ πατριῶτες ἄλλος τε μὲ βοηθοῦν νὰ λημονήσω γρήγορα εἰς θλίψεις μου γιὰ νὰ χαρὸ τὴν εὐτυχία τοῦ γυρισμοῦ.

Μὲ τὴν ἀγάπην ἀληθινὴν μὲ καλὸς ὁρῶμεν. Ὅτι ἔχουν σὺν χεῖρ ἔχουν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ αὐτὸ μὲ κάνει νὰ τοὺς ἐκτιμῶ τόσο.

Αὐτὸ τὸ νοῦδω πὺς καλὰ τὸ πρῶτ' τῆς ἄλλης μέρας τῆς ἀφίξις μου, καθὼς μὲ τὴν μητέρα ἡγάγετο στὴν ἐκκλησίαν.

Ἐκεῖ εἶδα ὅλη τὴν ἀγάπην τὸν χωριῶν μου. Καὶ θαύμασα συγχρόνως τὸν ἥλὸ τῶν τῶν ἐξωπατρίδων τοῦ χωριοῦ. Ἀλλ' ἡ μικρὰ μας ἐκκλησίαν πόσο ἄλλωστε ἀπ' ὅπου ἔφυγα. Ἐξοφισθῇ, ἀνεκρίνασθαι τὴν αἰσθῆσις. Οἱ εἰκόνες τῆς ἔργα ὅλες τοῦ ἐν Ἀθήναις γνωστοῦ καλλιτέχοντος ἀγογράφου κυρίου Ν. Φάροου, εἶναι θαυμάσιες, ἐν γένει δὲ τὰ πάντα αὐτῇ, ἀνεκρίνασθαι, εὐαρεστημένοι, τέλει.

Ἐξέφρασα τὸ θαύμασμά μου γιὰ τὴν ἐργασία πύγινε καὶ ὁ ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν κ. Κοσμάς Παυλᾶς, μὲ εἶπε δὲ παραλαβόντες μετὰ τὸν λοιπὸν μελὸν τῆς ἐπιτροπῆς κ. κ. Χαρ. Λεονταράκης, Γ. Καλοκρίνου, τὸν ἀποδοχάσαντος κατ' αὐτὸς Παν. Καλλινίκου καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐφροντίσαντες διὰ τὴν ἀνακρίνασιν τῆς ἐκκλησίας.

Καὶ ἐν πρώτοις δι' ὁδοῦς 180 λίτρων τοῦ Γ. Καλλινίκου κατασκευάσαντες τὸν Δεσποτικὸν θρόνον καὶ ἐκ 41 λίτρων, τὰς ὁποίας ἐξ ὁρῶν ἀπέστειλεν ὁ ὅς ἄνω προδόντες μὲ ἄλλας διακοσμήσεις. Ὅμοιος ἡλδομεν παρὰ τοῦ κ. Τζάνη 16,727 δρχ. προσερχόμενος ἐξ ὁρῶν τοῦ διατεθείσας πρὸς κατασκευὴν τοῦ τέμπλου. Ὁ κ. Γ. Κεντρούτης (ἡ Μανουῆς) συνέλεξε τὸ πᾶν τὸν 1033 δολλάριον, τὰ ὅποια ἔφερον τὴν ἐπιτροπὴν ὁ κ. Δημ. Παυλᾶς, ὁμοῖος ὁ κ. Χαρ. Λεονταράκης ἐξ ὁρῶν 154 λίρας καὶ 130 τοιαῦτα ὁ κ. Γ. Καλλινίκος ἐν ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν τὸν Παγαγιώτη Μηνᾶ καὶ Ἰωάννου πρὸς ἀνέγερσιν μαρμαρίνου θρόνου τῆς ἐκκλησίας. Διὰ τὸν ὅς ἄνω χρημάτων κατασκευάσθησαν μαρμαρίνου δεσποτικὸς θρόνος, μαρμαρίνου ἐπιστάσιον, δύο κώδωνες, εὐρίσκονται δὲ ὑπὸ κατασκευὴν μαρμαρίνου θρόνος τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ πλακοστόρεσις τῆς ἐκκλησίας.

Αἱ ἐξωραϊστικαὶ αὐταὶ ἐργασίαι ἀπαιτοῦν συνολικὴν δαπάνην 400,000 δρχ., τὰς ὁποίας δὲν ἔπαρουν τὰ εἰς χεῖρας μᾶς χρημάτων, ἀλλ' ἐλπίσαμεν δὲ αὐτὰνταρξήσονται διὰ συμβόλιον εἰς τὴν ἔξοδόν τῶν.

Συνεχάρην τὸν κ. Παυλᾶν καὶ ὅσους αὐτὸν ἀνέστησαν μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας τοῦ φιλῶντος καὶ γλυκομίλητο πρόδρα τῆς κοινότητος μᾶς κ. Μάρκον Πετρόγιαν.

Τὸν βρήκα ἀπὸ κοινοῦ ὁ γράφειο καὶ μετὰ τὰς ἐκπαιρῶντες ἀπαρτίσεις φιλοφρονήσεις τὸν ἡρόστη.

— Ποῖα αἱ ἀνάγκαι τῆς κοινότητος καὶ τι ἔχετε ἐπ' ὀφιν νὰ κάμετε πρὸς πληρώσιν τῶν;

— Ἐν πρώτοις εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἀνωρύσις φρεῖας, εἰς τὴν συνολικὴν Λεονταράκη, διὰ τὴν ὅποιαν ἀπαιτεῖται δαπάνη 15,000 δρχ... πρὸς ἔξοδον τῶν ὁποίων δὲ ἀνέγερθῶν ἐντὸς τοῦ ὅρου ὅπου μὲταξὺ τῶν ἀγαπητῶν χωριῶν μᾶς. Ἐπίσης ἔχουν ἀνάγκην ἡσυχαστῆσαι καὶ ὁ δρομὸς καὶ τὰς διαφόρους συνολικὰς. Π. γ. ὁ ἀπὸ τῆς δημοσίας ὁδὸς μέχρι τῆς συνολικῆς Λεονταράκης καὶ ἡ ἀπὸ τῆς Πετρογιαννικῆς μέχρι τῆς δημοσίας ὁδὸς καὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ συνδέει τὸ χωριὸν Μυκιστάσιον, διὰ τὸν ὅποιον ἐπὶ προεδρίας Κασσιμάτη ἐδίδετο δὲ ἔγω εἰς τὴν διὰ τῆς ἐπιτροπῆς 5.000 δρχ... ἔτισης δίδει δὲ αὐτὸν σήμερον ἄλλες 5000 δρχ... ὁ ἀνεμὸς μου κ. Μάρκος Πετρόχειλος. Ἐπειδὴ τὸ πᾶν δὲμος αὐτὸ δὲν φθάσιν, συμφωνοῦν ἐγκρίνασθαι διαταγῆς τῆς Νομαρχίας ὑπεδείξει εἰς τοὺς κατοικοὺς δὲ πρὲς νὰ καταβῶν τὴν προσωπικὴν τὴν ἐργασίαν πρὸς ἰπτεῖν τὸν κοινωρικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ἀντὺς ὁ προκρίτοχός μου, δὲος βαρὺς φέρει τὴν ἀποτυχίαν τὸν, ἔπειτος τοὺς κατοικοὺς δὲ δὲν πρὲς νὰ ἐργασθῶν καὶ τὸ πρᾶγμα μὲνι στίσιμον, εἰς βάρος αὐτῶν τούτων τὸν ἀνυπομένω νὰ προσερχοῦν δαίτην ἐργασίαν τὴν ὅραν πὺς ἡμεῖς προσεφόμεν καὶ χρήματα καὶ κόπους.

Ἐπίσης εἶναι ἀνάγκη κατασκευῆς ἰδίων κτισμάτων Ἐκτερεῖται ἡ ξενιτσομένη κεντρικὴ ἀνταρτίαν ἐντὺθεν ἔξωθεν, τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἐλλείπει ἄλλωστε ἂν ἀρῶνται ἀρῶντες ἀντῆς, ὅς καὶ κατασκευῆς δειγμάτων πρὸς ποτισμὸν τῶν ζώων.

Ἀκόμη τὸ σχολὸν μᾶς ἔχει ἀνάγκην ἡσυχαστῆσαι καὶ τὴν εὐρίσκειται εἰς ἄλλων κατῶστων. Καὶ νῦν ἐφροντίσει ὁς μὲλος τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς δι' ἰδίων ἐξόδων νὰ κάμω κατῶστας ἱσχυρίαις, διὰ τὰς ὁποίας ἔδωκα 8,000 δρχ. ἐξ ἰδίων, 800 ἐν μέσῳ τοῦ μακαρίτη Π. Καλλινίκου καὶ 1000 ἐξ ἐισπραξέως χοροῦ κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου. Τὴν φροντίδιν μου συνέλεξαν καὶ 5000 δρχ. διὰ τὴν ἀεροπορικὴν ἔμμεν.

Ὅμοιολογῶ δὲ ὁ κ. Πετρόχειλος ἐφίρσκειται ἐν δικαίῳ καὶ δὲ αὐτῶν τῶν χωριανῶν δὲν νὰ τὸν βοηθήσουν ὅπως ἐπισκευάσῃ τοὺς δρόμους, ἀρῶντες τὸν κ. Κασσιμάτη νὰ ἔχῃ τὰς ιδεὰς του.

Μὲ τὴν ἐπαθμία νὰ ἰδῶ ὅλα τὰ χωριὰ τῶν Κυθῆρων, πολλὰ γρήγορα ἀρῶνται νὰ φθάσιν καὶ προχωρῶν στὸ Ποταμὸν.

Κι' ὅδὸ τὰ πράγματα εἶναι πολλὰ καλλίτερα. Ἰδίᾳ ὁ Ποταμὸς ἀρῶνται κατὰ τὸν ὅδον καὶ κίνησι. Μοῖρατ' Ἀθήνα. Τὰ χωριὰ τῆς ὁδοῦ, καθάρα, καλοεπιτηρῶντα. Τὰ ἡμπορικὰ τὸν πλοῖον, πρῶτονταῖνα, καὶ ἔτι ἔτι δὲν τὰ Καρνεῖα, βυθισμένον στὴν μελέτη δέκα... Καζαμῶν ἀπὸ τοῦ 1922 μὲν.

Ὅμοιολογῶ δὲ ὁ κ. Πετρόχειλος ἐφίρσκειται ἐν δικαίῳ καὶ δὲ αὐτῶν τῶν χωριανῶν δὲν νὰ τὸν βοηθήσουν ὅπως ἐπισκευάσῃ τοὺς δρόμους, ἀρῶντες τὸν κ. Κασσιμάτη νὰ ἔχῃ τὰς ιδεὰς του.

Μὲ τὴν ἐπαθμία νὰ ἰδῶ ὅλα τὰ χωριὰ τῶν Κυθῆρων, πολλὰ γρήγορα ἀρῶνται νὰ φθάσιν καὶ προχωρῶν στὸ Ποταμὸν.

Κι' ὅδὸ τὰ πράγματα εἶναι πολλὰ καλλίτερα. Ἰδίᾳ ὁ Ποταμὸς ἀρῶνται κατὰ τὸν ὅδον καὶ κίνησι. Μοῖρατ' Ἀθήνα. Τὰ χωριὰ τῆς ὁδοῦ, καθάρα, καλοεπιτηρῶντα. Τὰ ἡμπορικὰ τὸν πλοῖον, πρῶτονταῖνα, καὶ ἔτι ἔτι δὲν τὰ Καρνεῖα, βυθισμένον στὴν μελέτη δέκα... Καζαμῶν ἀπὸ τοῦ 1922 μὲν.

Ὅμοιολογῶ δὲ ὁ κ. Πετρόχειλος ἐφίρσκειται ἐν δικαίῳ καὶ δὲ αὐτῶν τῶν χωριανῶν δὲν νὰ τὸν βοηθήσουν ὅπως ἐπισκευάσῃ τοὺς δρόμους, ἀρῶντες τὸν κ. Κασσιμάτη νὰ ἔχῃ τὰς ιδεὰς του.

Μὲ τὴν ἐπαθμία νὰ ἰδῶ ὅλα τὰ χωριὰ τῶν Κυθῆρων, πολλὰ γρήγορα ἀρῶνται νὰ φθάσιν καὶ προχωρῶν στὸ Ποταμὸν.

χοι σήμερον, βρῖσκω τὸν ἐργοστασιεὺ καὶ ἄλλοτε δὲμαχο τοῦ Δήμου Ποταμῶν κ. Μιχ. Μεγαλοκονομῶν, νὰ ἀσφαλῇ μετὰ ἐνὰ τετραμῶν καὶ ἐξακριβώσῃ ἀν με τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἡμερολογίου μᾶς ὅρασαν... μὰ μέρα. Μ' ἀναγκάζει, μὲ χαιρέσθαι, μὲ προσφέρει κῆρυγμα, κατὰ καὶ μ' ὁδοῦ:

— Μὰς τὴ φάγατε ἡμεῖς;
— Ποῖα;
— Τὴν ἡμέρα!
— Ἐγὼ ἔφαγα τὴν δικήν μου γυρεύοντάς σε.

— Νάμα, τί δέξ;
— Πὺς πᾶν οἱ βιομηχανικὲς σου ἐπιχειρήσεις;
— Μοῦτ' ὅστε. Μία τετραετία ὁ Μύλος μὲν δὲν ἔπλε.

— Μήπως τότε δὲν εἶναι οἰκὸς σου, ἀλλὰ τῆς θεᾶς Κοντῶλος;
— Γιατί;
— Γιατί αὐτὸς κατὰ τὸ γνωστὸ τραγοῦδι δὲν ἀλέθει συχνά.

— Δίκος μου εἶναι, ἀλλὰ ἀλέθει μόνον ὅταν ὑπάγει σιτᾶρι, δηλαδὴ κατὰ τὸ θέρος.

— Καὶ τὸ κεραμοποιεῖν;
— Καὶ αὐτὸ τρεῖς μῆνες τὸ χρόνο τὸ καλοκαίρι.

— Καὶ τὸ ἐργοστασίον σαπωνοποιίας;
— Αὐτὸ καταργεῖται τὰ μουρῆλια τοῦ ἐργοστασίου. Τὸ σαπὺν τὸ καταναλίσκεται ἐντὸς τῆς Νήσου, ἐλαχιστὴ δὲ ποσότης στέλνεται εἰς τὸν Πειραιᾶ.

— Καὶ οἱ δρόμοι μᾶς ποῖς εἶναι;
— Γιά τὸν δρόμον Ἀγίας Πελαγίας — Ποταμῶν, συντεταγμένη μετὰ τὸν συνάδελφον κ. Γαβρ. Χάρων καὶ τὸν ἐπισκευάσαντα, ἐκ χρημάτων ὀλίγου ποσὸς 518 γλ., διατεθέντων ἐπὶ τῆς Ἐπανστασίας Πλαστήρα διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν τῆς Νήσου, ἐξ ὧν δρχ. 135 γλ. διὰ τὸν ὅς ἄνω δρόμον. Ἐπὶ Παγαγιῶν ὅμως ἡ πληρωμὴ ἀνεστάλη ὅλον οἰκονομῶν καὶ τὰ ἔργον ὁσταμάται. Ἡδὴ κατὰν προτάσει μου πρὸς τὸν κ. Στάην ὅπως κοινοποιήσῃ ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας διατάχῃ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὁδῶν.

— Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τί φρονεῖτε;
— Ἐφ' ὅσον ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος εἰς Φυρρὴν Ἀμμον, ἥτις δὲ ἐξυπηρετοῦται τὸν Ποταμὸν, εἶναι ἀδύνατος, φρονεῖ δὲ ὁρθὸν εἶναι νὰ συνενώσων τὰς ἐνεργείας τῶν πάντες οἱ Κυθηριοὶ ὅπως ὁ λιμὴν κατασκευασθῇ εἰς τὸν Διοκρόφει.

— Διὰ τί ἐκεῖ;
— Διὰ τὸ ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως τὸ Διοκρόφει δὲ ἐξυπηρετῆται ἐξ ἴσου τὴν Νήσον μὲ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐννοῖται ὁ λιμὴν δι' εὐρείας ὁδοῦ πρὸς τὴν μεγάλην δημοσίαν ὁδόν, μετὰ τὴν ὅποιαν διὰ τὰ χωρία τῆς Νήσου συνδέονται. Ὁ δὲ ἡμάρχος κατὰ τὴν περίοδον 1905—1906 ἐκάλεσα μηχανικόν, ὁμοῖος ἔδωκε τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος εἰς Λακρόφι, ὅς δὲ μὲν ἴσαν τότε διάφορα εἰδικὰ, ὅτι ἂν ὄντως γίνῃ λιμὴν διὰ λόγους καθαρῶς ναυτικῶν, τὰ πλοῖα δὲ προσεγγίζον πρῶτα εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Νεαπόλιν. Ὅθεν νὰ τοποθετῇ δὲ εἶμαι ὁ μόνος Ποταμίτης πὺς ἐπισημῶν τὸ Διοκρόφει, καὶ δὲ ἀναγκάζωνται εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐξέφρεσις τῶν ἀπαιτούμενων χρημάτων διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εἰς Φυρρὴν Ἀμμον. Ὁ Ποταμὸς ἂντιδρᾷ ἀδικαίολογως δὲ ἀνοήτως ἐμπορικῶς λόγους, καὶ δὲ ἀπ' ὅσον ὑπάρχει ὁ δρόμος Ἀγίας Πελαγίας — Καρνεῖα, δύνανται νὰ μεταφέρουν τὰ ἐμπορεύματα τῶν, τὸ δὲ Διοκρόφει μόνον ἐπιδοτικὰ δὲ ἐξυπηρετῆται τὴν Νήσον.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΙΝΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ

Εἰς ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΕΝ ΦΥΛΛΟΝ μὴ συνέντευξις μετὰ τὸν γραμματέα τῆς Κοινότητος Ποταμῶν καὶ περιγραφῇ τῶν χωρίων Μυκιστάσιον, Πιτσιᾶ καὶ Καρδωνίδες.

Η ΖΩΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Κάποιος Ρωμαῖος αυτοκράτορας, τὸν χρόνον τοῦ ἐκχυλίσμο, ἐπιθυμοῦσε νὰ εἶχον, ἂν ἦτο δυνατόν, ὅλοι οἱ Ρωμαῖοι μίαν κεφαλὴν καὶ τὰς ἀποκεφαλισθῶν ὅλους διὰ μίαν. Τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν αἰσθάνοντο καὶ ἐγὼ προκείμενος πρὸς τὸν νέον Κυθηριώ. Δὲν δέλω ὅμως νὰ εἶχον καὶ αὐτοὶ μίαν κεφαλὴν καὶ νὰ τὴν ὀφῶν. Ὅχι πρὸς Θεοῦ. Δὲν μὲν ὀφείλου καθόλου νὰ αἰσθάνται. Τοῦς δέλω ἔτι διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ τοὺς φιλῶσω ὅλους μᾶς.

Σὰς φανταίαν ἴσως παρὰδοξον καὶ διερωτᾷσθε τί εἶδους τρέλλα μὲ κατέλαβε. Καὶ ὅμως κάποτε λάθος. Δὲν εἶμαι καθόλου τρέλλος καὶ ἔχω σοβαροὺς λόγους νὰ εἶμαι τόσο ἐνθουσιασμένος καὶ νὰ δέλω νὰ εἶμαι τόσο τρανερῶς ἀπέναντι τῶν νέων συμπολιτῶν.

Τὰ καμένα τὰ παιδιὰ βυρῶν ἀπὸ τῶν ἐν τὸν σκῆτον εἰς τὸ ὅποιον ἔβησαν οἱ μικροὶ πατέρες τῶν, ἤρχοντο νὰ ἐκπολιτίζωνται... γονατῶν.

Μικρὸν δὲ θεωρεῖτε αὐτό;
Φρονεῖτε ὅτι δὲν ἀξίζουν νὰ τοὺς καμαρώσῃ κανεὶς;

Κυττάξτε γύρω σας καὶ ἰδῆτε τους. Κυττάξτε αὐτοὺς τὸ ζωῶδες τὸ ἀπολαυστικὸν ἔμφαν τῶν πατέρων τῶν, οἱ ὅποιοι εἶχαν τὴν κοινὴν ιδεάν ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν δόξων εἰς τὸν μάταιον αὐτὸν ὁρῶντο ἔκρηκε νὰ εἶναι ἡ στενὴ προσκόλλησις εἰς τὰς ιδεὰς μᾶς ἀπεχαισιμαῖνης ἡθικῆς καὶ μᾶς περικοπῆς, τὴν ἐλευθερίαν, εὐταπεισίαν.

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, καὶ πάλι τὸ ἔπαυ.

Μικρὸν δὲ θεωρεῖτε αὐτό;
Φρονεῖτε ὅτι δὲν ἀξίζουν νὰ τοὺς καμαρώσῃ κανεὶς;

Κυττάξτε γύρω σας καὶ ἰδῆτε τους. Κυττάξτε αὐτοὺς τὸ ζωῶδες τὸ ἀπολαυστικὸν ἔμφαν τῶν πατέρων τῶν, οἱ ὅποιοι εἶχαν τὴν κοινὴν ιδεάν ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν δόξων εἰς τὸν μάταιον αὐτὸν ὁρῶντο ἔκρηκε νὰ εἶναι ἡ στενὴ προσκόλλησις εἰς τὰς ιδεὰς μᾶς ἀπεχαισιμαῖνης ἡθικῆς καὶ μᾶς περικοπῆς, τὴν ἐλευθερίαν, εὐταπεισίαν.

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, καὶ πάλι τὸ ἔπαυ.

Μικρὸν δὲ θεωρεῖτε αὐτό;
Φρονεῖτε ὅτι δὲν ἀξίζουν νὰ τοὺς καμαρώσῃ κανεὶς;

Κυττάξτε γύρω σας καὶ ἰδῆτε τους. Κυττάξτε αὐτοὺς τὸ ζωῶδες τὸ ἀπολαυστικὸν ἔμφαν τῶν πατέρων τῶν, οἱ ὅποιοι εἶχαν τὴν κοινὴν ιδεάν ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν δόξων εἰς τὸν μάταιον αὐτὸν ὁρῶντο ἔκρηκε νὰ εἶναι ἡ στενὴ προσκόλλησις εἰς τὰς ιδεὰς μᾶς ἀπεχαισιμαῖνης ἡθικῆς καὶ μᾶς περικοπῆς, τὴν ἐλευθερίαν, εὐταπεισίαν.

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, καὶ πάλι τὸ ἔπαυ.

Μικρὸν δὲ θεωρεῖτε αὐτό;
Φρονεῖτε ὅτι δὲν ἀξίζουν νὰ τοὺς καμαρώσῃ κανεὶς;
